

Bedkommende at have Anledning til at gjøre nogen Forandring, har det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds stillet 5 Ændringsforslag. Jeg troer — og jeg tør sige, at Udvalget er enigt deri, maaskee med Undtagelse af et enkelt Medlem, som har haft nogen Betænkelse derved —, at det er rigtigt at holde fast ved Lovforslagets § 8 og at lade den blive, som den er tagen fra Loven af 1863. For det Første troer jeg ikke, at det, naar man har en Lov, og der skal gives en anden Lov, som egentlig angaaer den samme Gjenstand, i og for sig er rigtigt, naar der da ikke er nogen aldeles overveiende Grund dertil, at man forlader det Bestaaende, der for ikke mange Aar siden er fremgaaet som Resultat af en ganske vist særdeles omhyggelig Overveelse her i Rigsdagen, hvorved der er faldet Bemærkninger baade i den ene og i den anden Retning. Hertil kommer imidlertid endnu den almindelige Grund, at hvad der staaer i Forbindelse med Anholdelse og med den Fremgangsmaade, som en Politiofficiant i saa Henseende kan bruge, vil komme til at hænge stærkt sammen deels med den forestaaende Omordning af Behandlingen af Politifager og deels ogsaa med de nødvendige Forandringer, som ville blive foretagne i andre Retninger. Jeg skal dernæst bemærke, at de Ændringsforslag til § 8 i Regjeringens Forslag, som ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmands Side, og hans Bevisførelse fra, hvad der gjælder med Hensyn til Grundloven, heroe paa Noget, der efter min Mening ikke er rigtigt. Vort Sprog indeholder ikke to Benævnelser, der skulde kunne holde de to Begreber, hvorefter her er Tale, horte fra hinanden, men derimod har man det andre Steder, f. Ex. efter den franske Retsspleie. De ærede Herrer ville lægge Mærke til, at naar Regjeringens Forslag taler om Anholdelse, er det en ganske anden Anholdelse end den, hvorom Grundloven taler, men derpaa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand ikke lægger tilstrækkelig Vægt. Jeg vil ikke her paatage mig at finde eller foreslaae et Udtryk, der passer til at betegne Ordet „Anholdelse“, som det bruges i Regjeringens Forslag, men skulde

jeg vælge noget, maatte det være „Paagribselse“. Den Anholdelse, hvorom der tales i § 8 i Regjeringens Forslag, er det Factum, at en Politibetjent tager fat paa en Person, som han finder det nødvendigt at bringe til en Station eller til Hovedstationen. Det kalde vi ogsaa Anholdelse, men det er ikke Grundlovens Anholdelse; den er noget ganske Andet. Grundlovens Anholdelse har Hensyn til, at en Mand bringes paa Politikammeret, afleveres til en Dommer og sættes under Anholdelse, hvorefter Bestemmelsen i Grundloven om de 24 Timer indtræder, for at det kan afgjøres, om han skal underkastes Baretægtsfængsel eller ikke. Holder man fast ved, hvad jeg antager for afgjort rigtigt, at Begrebet her er et ganske andet end det, der findes i Grundloven, bortfalde ogsaa adskillige af Grundene til de her stillede Ændringsforslag. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det er ham om at gjøre at værne om den personlige Frihed, saaledes at man ikke fra Politiets Side kan antaste en Mand, kan anholde ham i den Betydning, i hvilken jeg taler derom. Der er vist Ingen, som mere end jeg erkjender Rigtigheden heraf; men det er ogsaa klart, at den Maade, hvorpaa en Politibetjent eller en ved Politiet Ansat skal forholde sig ved Udførelsen af sine Forretninger, den Conduite, som han skal lægge for Dagen, det Hensyn, han skal tage ved hvert enkelt af de Skridt, hvortil han troer sig berettiget, fastsætter man virkelig ikke, om man saa anvender hele sin Skarpsindighed paa at affatte § 8 saaledes, at man vilde kunne imødegaae alle de Tilfælde, hvori en Politibetjent kunde komme til at gaae for vidt. § 8 i Udkastet er saaledes affattet, at den sikkert giver en tilstrækkelig Garanti for, at man, naar det er ordentlige Betjente, som ere ansatte ved Politiet, ikke behøver at risikere, at man skulde møde saadanne Tilfælde. Et andet Grundlag for disse Ændringsforslag, saaledes som ogsaa den ærede Rigsdagsmand motiverede dem, er det, at det med Føie kunde siges, at Betjenten ikke maa anholde Noget, naar ikke hele Forholdet kan medføre en højere Straf end Bøder eller Fængsel; det er gjen- taget 2 Gange. Jeg troer dog imidlertid